

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2019, în privința inculpatului

*Cebeci Mehmet, născut la
XXXXX, originar din localitatea XXXXX, XXXXX, domiciliat
în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al Turciei, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.01.2018 - 27.04.2018,
instanța de apel: 06.06.2018 - 30.10.2018,
instanța de recurs: 08.02.2019 - 13.03.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 14 martie 2018, Cebeci Mehmet a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, din 03.11.2017.

2. Instanța de fond a constatat că, în una din zilele lunii august a anului 2015, inculpatul Cebeci M., urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse cu minorul XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX XXXXX, aflându-se în domiciliul lui XXXXX XXXXX, care este mama minorului, situat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, știind cu certitudine că minorul nu a atins vârsta de 14 ani, prin constrângerea psihică a săvârșit acțiuni violente cu caracter sexual în formă orală în privința minorului XXXXX XXXXX

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta este dovedită prin probele administrate, inclusiv - declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX, ale reprezentatului legal XXXXX XXXXX că din cele relatate de partea vătămată a aflat că inculpatul a comis acțiuni cu caracter pervers față de el, ale martorului XXXXX XXXXX că în telefonul inculpatului întâmplător a dat de un video

unde era fratele ei XXXXX care se juca cu organul genital a lui Mehmet, procesele-verbale din 02.11.2017 că de la Ofițerul Superior a SR „SUD” BMA a MAI, Climicenco V. a fost ridicat un disc DVD-R, fiind examinată înregistrarea video, pe care sunt înregistrate acțiuni violente cu caracter sexual săvârșite în privința minorului XXXXX XXXXX de către inculpat, concluzia psihologului că partea vătămată este sincer și nu sunt semne că spune minciuni, procesul-verbal din 22.12.2017 de cercetare a domiciliului părții vătămate și că camera din interiorul acestei case coincide cu camera unde au fost efectuate înregistrările video de către inculpat.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere psihică asupra persoanei, despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea face parte din categoria celor excepțional de grave, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, că inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are antecedente penale, este cetățean al Turciei și nu se caracterizează negativ, concluzionând că corectarea lui și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și altor persoane este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, care este de la 10 la 20 de ani închisoare, dar nu pedeapsa maximă - detențiunea pe viață, prevăzută în conținutul articolului de care se face vinovat.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumitru Tomița, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă *mai aspră*.

Apelantul a invocat că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, adică nu este conștient despre gravitatea infracțiunii comise și nu a făcut careva concluzii.

Astfel, instanța de judecată a aplicat pedeapsa inculpatului fără studierea multilaterală, în deplină măsură și obiectivă, a tuturor circumstanțelor care au o importanță esențială pentru stabilirea mărimii pedepsei.

3.1. A declarat apel și avocatul Șcheu Igor, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că, partea acuzării nu a putut face cu certitudine proba existenței faptului infracțiunii, fiind admise o serie de abateri procesuale.

Privitor la inadmisibilitatea ca probă a discului cu înregistrarea video în care se pretinde că ar conține înregistrări video ale acțiunilor violente cu caracter sexual comise de inculpat se impune precizarea că este în sarcina acuzării de a demonstra proveniența acestui purtător material (unde și de către cine a fost făcută înregistrarea, când, unde și în ce condiții a fost ridicată și copiată pe purtătorul material etc), or sintagma „de la 1 o persoană a cărei identitate nu a fost divulgată”, nu corespunde rigurilor art. 94 Cod de procedură penală.

La caz, anterior petrecerii audierii părții vătămate minore în condiții speciale, inculpatul nu a fost informat din timp despre petrecerea acestei acțiuni procesuale, în pofida faptului că din sensul art. 236 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală urma să înștiințeze inculpatul cu cel puțin 5 zile anterioare petrecerii acestei acțiuni procesuale, fapt ignorat în speță. În acest sens, inculpatul nu și-a putut legaliza deplin dreptul la apărare prin pregătire pentru audierea părții vătămate.

4. Potrivi deciziei Colegiului penal la Curții de apel Cahul din 11 decembrie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelul avocatului a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Cebeci Mehmet a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând cu 11.12.2019, cu includerea perioadei arestării preventive de la 03.11.2017 până la 11.12.2019.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și încheierii Judecătoriei Cahul din 09 iulie 2019, i-a fost redusă inculpatului pedeapsa cu 4 ani 2 luni și 11 zile, pentru deținerea în perioada arestării preventive de la 06.11.2017 până la 11.12.2019 în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, obiectiv a apreciat probele administrate și întemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere psihică asupra unei persoane, despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, vinovăția acestuia în comiterea faptei imputate fiind pe deplin confirmată.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe administrate la cauza penală și care au fost apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Respectiv, din declarațiile părții vătămate minore XXXXX XXXXX s-a constatat că, inculpatul a săvârșit acțiuni sexuale cu caracter pervers în privința sa, în casa unde locuia împreună cu familia, acțiuni care se făceau cu amenințarea fizică a rudelor, fiindu-i teamă de inculpat. Aceste declarații sunt confirmate obiectiv prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 23.05.2019, conform cărui, reieșind din particularitățile psihologice de vârstă, XXXXX XXXXX în momentele acțiunilor descrise a fost capabil să perceapă doar latura exterioară a evenimentelor produse, să memorizeze și să reproducă, fără să înțeleagă pe deplin caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite în privința lui. Reieșind din particularitățile psihologice de vârstă, XXXXX XXXXX manifestă sugestibilitate sporită. În cadrul examinării actuale nu s-au constatat semne ale fanteziei patologice.

Ori, instanța de apel nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor reprezentantului legal, XXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXXX

Referitor la înregistrarea video descărcată pe un disc DVD-R ridicat de la SR "SUD" BMA a MAI, care conține înregistrarea acțiunilor violente cu caracter sexual săvârșite de inculpat în privința minorului XXXXX XXXXX, anexat la materialele dosarului în calitate de corp delict, este notat următoarele.

Conform art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Potrivi art. 95 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea

inadmisibilității probelor se ce de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau în favoarea căreia au fost administrate probele.

Ori, discul DVD-R re conține înregistrarea video a acțiunilor violente cu caracter sexual săvârșite de inculpat în privința minorului XXXXX XXXXX, anexat la materialele dosarului în calitate de corp delict, ceia ce a constituit o probă primară pentru pornirea acestei cauze penale, a fost transmis organului de urmărire penală de către ofițerii Biroului de migrație și azil al MAI, obținut de la o persoană a cărei identitate nu poate fi divulgată.

Martorul XXXXX XXXXX, care a declarat că, înregistrarea video, anexată la dosar în calitate de corp delict a fost primită de către dânsul pe telefonul său personal, de la o persoană a cărei identitate nu o poate divulga. Respectiva înregistrare a fost transmisă Procuraturii pentru a iniția cercetarea conform legii.

Declarațiile martorului XXXXX XXXXX nu pot fi reținute ca o probă utilă în soluționarea cauzei, în condițiile în care această probă nu confirmă sursa de obținere a înregistrării video de pe discul DVD-R, anexată la dosar în calitate de corp delict, care este administrată drept probă principală și directă de către partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate inculpatului.

În context, având în vedere că procuratorul nu a reușit în instanța de apel să dovedească sursa de obținerii a înregistrării video descărcată și salvată pe discul DVD-R, anexată la dosar în calitate de corp delict, iar partea apărării contestă această probă, solicitând respingerea ei ca inadmisibilă, instanța de apel a considerat că înregistrarea video respectivă este o probă inadmisibilă și care necesită a fi exclusă din dosar. De asemenea, procesul-verbal de ridicare din 02.11.2017 a înregistrării video de la ofițerul superior al Biroului migrație și azil al MAI și procesul-verbal de examinare din 02.11.2017, în temeiul căreia a fost supusă examinării înregistrarea video ridicată, fiind mijloace de probă subsecvente, necesită a fi recunoscute ca inadmisibile și excluse din dosar.

În concluzie, în rezultatul cercetării suplimentare probelor părții acuzării în instanța de apel, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, și-a găsit pe deplin confirmarea, fapta acestuia întrunind atât semnele obiective, cât și subiective a respectivei infracțiuni, iar prima instanță întemeiat și legal a emis o sentințe condamnare în privința inculpatului în baza infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei aplicate inculpatului nu a acordat deplină eficiență principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Infracțiunea de care este acuzat inculpatul, se calificată ca fiind excepțional de gravă, din actele cauzei nu rezultă că anterior inculpatul a fost tras la răspundere penală pe teritoriul R. Moldova.

Circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, potrivit art. 76 și 77 Cod penal, nu au fost reținute.

Analizând ansamblul circumstanțelor care caracterizează persoana inculpatului, care anterior nu a fost tras la răspundere penală pe teritoriul R. Moldova, de gravitatea

infrațiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor excepțional de grave, de impactul acesteia asupra societății și a părții vătămate minore, se impune concluzia că corectarea și resocializarea lui este posibilă numai în condițiile aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, în penitenciar de tip închis.

Ori, prima instanță eronat la stabilirea termenului pedepsei inculpatului de 17 ani închisoare, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta săvârșită.

Astfel, pedeapsa de 12 ani închisoare este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Argumentele procurorului precum că instanța a aplicat o pedeapsă blândă în privința inculpatului sunt neîntemeiate, iar nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului garantat de normele legale.

Totodată, termenul executării pedepsei stabilite inculpatului prin prezenta decizie, se calculează începând cu 11.12.2019, cu includerea perioadei deținerii în stare de arest preventiv de la 03.11.2017 până la 11.12.2019.

Conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de deținerie, garantate de art. 3 CEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Cahul din 09.07.2019 s-a constatat deținerea în stare de arest preventiv a prevenitului Cebeci M. în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO începând cu 06.11.2017.

Astfel, urmează de a reduce pedeapsa stabilită inculpatului pentru deținerea în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO în perioada arestului preventiv pe perioada 06.11.2017 până la 11.12.2019, calculând două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, ce constituie 4 ani 2 luni și 11 zile.

5. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, potrivit art. 93 alin. (4) Cod de procedură penală, datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin. (2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

Conform art.94 alin. (1) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată.

Astfel, în cadrul procesului penal s-a constatat că, discul cu înregistrările video care conține acțiunile violente cu caracter sexual săvârșite de către inculpatul Cebeci M. în privința minorului XXXXX XXXXX, au fost obținute de către ofițerul BMA Climicenco P. în urma activității speciale de investigații, care a fost ridicat de la ultimul de către procuror, ulterior examinat și recunoscut drept corp delict.

Adică, ofițerul Climicenco V. a fost ca sursa de la care discul a apărut în procesul penal, fiind ridicat de către procuror.

Respectiv, sursa de la care a apărut această probă, adică ofițerul Climicenco V., a fost audiat în instanța de apel, care a explicat modul administrării acestuia, având în exercitate un dosar operativ de investigații.

Astfel, prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin. (2) art. 93 Cod de procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, declarațiile martorului XXXXX XXXXX, a fost verificată înregistrarea video, care au confirmat despre locul comiterii faptei infracționale și persoanele de pe înregistrările respective.

Mai mult ca atât, probă cu înregistrările video a fost examinată prin procesul-verbal de examinare, prin care s-a confirmat prezența părții vătămate pe înregistrările respective, și în coroborare cu procesul-verbal de cercetare la fața locului, apartamentului XXXXX XXXXX s-a confirmat locul comiterii infracțiunii.

Astfel, cerințele legale cu privire la admisibilitatea probelor respective au fost respectate. La fel și neîntemeiată soluția instanței de apel excluderea din dosar ca inadmisibile procesul-verbal de ridicare din 02.11.2017 a înregistrării video de la ofițerul superior al Biroului migrație și azil al MAI și procesul-verbal de examinare din 02.11.2017, or, careva temeiuri de a le considera ca fiind inadmisibile în temeiul art. 93 alin. (4) și art. 94 Cod de procedură penală nu au fost constatate, aceste au fost verificate prin intermediul altor mijloace de probă declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, declarațiile martorului XXXXX XXXXX și procesul-verbal de cercetare la fața locului.

Din alt punct de vedere, Climicenco V. a acționat în cadrul unei activități operative de investigație și în rezultatul activității operative de investigații a obținut informațiile, discul în cauză, care conform art. 7 alin. (1) pct. 4) lit. a) din Legea nr.245 din 27.11.2008 „cu privire la secretul de stat”, care se atribuie la secretul de stat din domeniul asigurării ordinii de drept, desecretizarea cărora putea fi îndeplinită prin aplicarea prevederilor art. 18 din Legea nr.245 din 27.11.2008.

Pedeapsa penală stabilită lui Cebeci M. este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale, prevăzute în art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, ca obiect juridic special al infracțiunii au constituit, relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei, ca inculpatul a comis infracțiunea excepțional de gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, că inculpatul a comis infracțiunea în varianta agravantă (art. 172 alin.(3) lit. a) - ”au fost săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”, că inculpatul nu a recunoscut vinovăția și nu s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțele atenuante, conform art. 76 CP nu au fost stabilite, că infracțiunea comisă de inculpat este de o rezonanță sporită, deoarece atentează la dezvoltarea fizică, morală și normală a părții vătămate mir ore și au un impact negativ asupra psihicului și dezvoltării morale a acesteia.

Soluția instanței de apel de a „reduce pedeapsa stabilită inculpatului Cebeci M. cu 4 ani 2 luni 11 zile pentru deținerea în perioada arestului preventiv, începând cu 06.11.2017 până la 11.12.2019 în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO” este neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătorei Cahul din 09.07.2019 s-a constatat deținerea în stare de arest preventiv a prevenitului Cebeci M. în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO începând cu 06.11.2017 (f.d. 152, 153, vol. II), adică în perioadă de la 06.11.2017 până la 09.07.2019.

La materialele dosarului penal lipsesc careva probe sau hotărâri judecătorești prin care s-a constatat deținerea în stare de arest preventiv a prevenitului Cebeci M. în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO începând cu 09.07.2019 până la 11.12.2019.

Mai mult ca atât, instanța de apel a aplicat prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal și a inclus în termenul executării pedepsei perioada aflării în stare de arest preventiv de la 03.11.2017 până la 11.12.2019.

Astfel, perioadei de arest preventiv de la 06.11.2017 până la 11.12.2019 i-a fost acordată dublă valență juridică atât pentru aplicarea prevederilor art. 88 Cod penal cât și a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ceea ce considerăm este neîntemeiat și ilegal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, reducând-o la apelul părții apărării, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de mențiunea din rechizitoriu că: „*Circumstanțe, ce ar agrava pedeapsa penală a învinuitului Cebeci Mehmet prevăzute de art. 77 Cod penal nu au fost stabilite*”, cât și de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 385 alin. (5) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care

atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de remarcat și că conform art. 66 alin. (2) pct. 2), 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

Deci, argumentul recurentului că inculpatul *nu și-a recunoscut vina*, este absolut neîntemeiat, odată ce această circumstanță constituie un drept legal al inculpatului și nu face parte din categoria celor agravante, prevăzute în art. 77 Cod penal (*pct. 5. din decizie*).

Este nefondat și argumentul recurentului că: „*lipsesc careva probe sau hotărâri judecătorești prin care s-a constatat deținerea în stare de arest preventiv a prevenitului Cebeci M. în condiții contrare prevederilor art. 3 CoEDO începând cu 09.07.2019 până la 11.12.2019*”, deoarece potrivit art. 473³ alin. (2) Cod de procedură penală, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare, adică

autorităților statului, iar procurorul nu a dovedit că în speță a încetat încălcarea condițiilor de detenție față de inculpat în perioada nominalizată (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 decembrie 2019, în privința inculpatului Cebeci Mehmet, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun